

திருக்குறள்

இலக்கியம் பாடத்தொகுப்பு

- ❖ திருக்குறள் - திரு + குறள்
- ❖ இரண்டு அடிகளாலான குறள் வெண்பாக்களால் ஆனது.
- ❖ திருக்குறளை திருவள்ளுவர் எழுதினார்.
- ❖ திருக்குறள் முப்பால்களை கொண்டது. அவை அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகியவை ஆகும்.
- ❖ திருக்குறள் 133 அதிகாரங்களையும் 1330 குறள்களையும் கொண்டது.
- ❖ திருக்குறளில் பத்து அதிகாரப் பெயர்கள் உடைமை என்னும் சொல்லில் அமைத்துள்ளன. திருக்குறளுக்கும் ஏழு என்னும் எண்ணிற்கும் பெரிதும் தொடர்புள்ளது.
- ❖ உலக மொழியில் உள்ள அறநூல்களில் முதன்மையானது திருக்குறள். இது பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.
- ❖ உலக மொழிகளில் பல மொழிகளில் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்ட நூல் திருக்குறள். நூற்றெழு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ 'ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி' இதில் நாலு என்பது நாலடியாரையும், இரண்டு என்பது திருக்குறளின் அருமையையும் விளக்குகிறது. மலையத்துவசன் மகன் ஞானப்பிரகாசம் 1812-இல் திருக்குறளை முதன்முதலில் பதிப்பித்துத் தஞ்சையில் வெளியிட்டார்.

❖ சிறப்புப் பெயர்கள்

1. உலகப் பொதுமறை
2. முப்பால்
3. வாயுறை வாழ்த்து
4. பொதுமறை

5. பொய்யாமொழி
6. தெய்வநூல்
7. தமிழ்மறை
8. முதுமொழி
9. உத்தரவேதம்
10. திருவள்ளுவம்

- ❖ திருவள்ளுவ மாலை என்பது திருக்குறளின் பெருமை குறித்துச் சான்றோர் பலர் பாடிய பாக்களின் தொகுப்பாகும்.
- ❖ திருக்குறளுக்கு சிறந்த உரை எழுதியவர் பரிமேலழகர் (மேலும் பலர் எழுதியுள்ளனர்)
- ❖ அறத்துப்பாலில் - 38 அதிகாரங்கள், பொருட்பாலில் - 70 அதிகாரங்கள், இன்பத்துப்பாலில் - 25 அதிகாரங்கள் உள்ளன.
- ❖ விக்டோரியா மகாராணி, காலையில் கண்விழித்ததும் முதலில் படித்த நூல் திருக்குறள்.
- ❖ திருக்குறளுக்கு உரைசெய்த பதின்மர்: தருமர், தாமத்தர், பரிதி, திருமலையர், பரிப்பெருமாள், மணக்குதவர், நச்சர், பரிமேலழகர், மல்லர், காளிங்கர்.
- ❖ திருக்குறளை இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்தவர் - வீரமா முனிவர் ஜி.யு.போப் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.

❖ திருவள்ளுவர்

- ❖ திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். இவரது காலம் கி.மு.31 என்று கூறுவர். இதை தொடக்கமாகக் கொண்டே திருவள்ளுவர் ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது.
- ❖ இவரது ஊர், பெற்றோர் குறித்த முழுமையான செய்திகள்

கிடைக்கவில்லை. இவர் சமண மதத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது உறுதி.

- ❖ திருவள்ளுவர் செஞ்ஞாப்போதார், தெய்வப் புலவர், நாயனார், முதற்பாவலர், நான்முகனார், மாதானுபாங்கி, பெருநாவலர், பொய்யில் புலவர் என பல சிறப்புப் பெயர்களால் போற்றப்படுகிறார்.
- ❖ திருவள்ளுவர் ஆண்டு கணக்கிடும் முறை: கிறிஸ்து ஆண்டு (கி.பி.) + 31 – திருவள்ளுவர் ஆண்டு. எ.கா: 2013 + 31 – 2043 (கி.பி. 2013ஐ திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2044 என்று கூறுவோம்.)
- ❖ திருக்குறளின் பெருமையை உணர்ந்த வீரமாமுனிவர் இலத்தீனிலும், ஜி.யு.போப் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்தனர்.
- ❖ இந்நூல் உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ திருவள்ளுவமாதை என்னும் நூல் இதன் பெருமைக்கும், சிறப்புக்கம் சான்றாக திகழ்கிறது.
- ❖ உருசிய நாட்டில் அணு துளைக்காத கிராம்ளின் மாளிகையில் உள் சுரங்கப் பாதுகாப்புப் பெட்டகத்தில் திருக்குறளும் இடம் பெற்றுள்ளது.
- ❖ இங்கிலாந்து நாட்டுக் காட்சிச் சாலையில் திருக்குறள் விவிலியத்துடன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘வள்ளுவனைப் பெற்றதால் பெற்றதே புகழ் வையகமே’ என்றும்
- ❖ ‘இணையில்லை முப்பாலுக்கு இந்நிலத்தே’ என்றும் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் திருக்குறளைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.
- ❖ மலையத்துவசன் மகன் ஞானப்பிரகாசம் 1812ல் திருக்குறளை முதன்முதலில் பதிப்பித்துத் தஞ்சையில் வெளியிட்டார்.
- ❖ திருக்குறளுக்கும் ஏழு என்னும் எண்ணிற்கும் பெரிதும் தொடர்புள்ளது.

- ❖ திருக்குறள் ஏழு சீர்களால் அமைந்த வெண்பாக்களைக் கொண்டது.
- ❖ ஏழு என்னும் எண்ணுப்பெயர் எட்டுக் குறட்பாக்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.
- ❖ அதிகாரங்கள் 133 இதன் கூட்டுத்தொகை ஏழு.
- ❖ மொத்த குறட்பாக்கள் 1330. இதன் கூட்டுத் தொகையும் ஏழு.

திருவள்ளுவமாதை

ஆசிரியர் குறிப்பு:

- ❖ பெயர் - கபிலர்
- ❖ காலம் - கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவரென்றும், சங்க காலத்திற்கு பின் வாழ்ந்தவர் என்றும் கூறுவர்.
- ❖ நூல் குறிப்பு – திருக்குறளின் சிறப்பினை உணர்த்த திருவள்ளுவமாதை என்னும் நூல் எழுந்தது.
- ❖ இந்நூலில் ஐம்பத்தைந்து பாடல்கள் உள்ளன.
- ❖ ஐம்பத்துமூன்று புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.
- ❖ திருவள்ளுவ மாதை
“திணையளவு போதாச் சிறுபுலநீர்
நீண்ட
பணையளவு காட்டும் படித்தால் -
மணையளவு
வள்ளைக்கு
உறங்கும் வளநாட!வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி”.

கபிலர்

பத்தொன்பது அதிகாரங்கள்

1. அன்புடைமை
2. பண்புடைமை
3. கல்வி
4. கேள்வி
5. அறிவு
6. அடக்கம்

7. ஒழுக்கம்
8. பொறையுடைமை
9. நட்பு
10. வாய்மை
11. காலம்
12. வலி
13. ஒப்புரவறிதல்
14. செய்ந்நன்றி அறிதல்
15. சான்றாமை
16. பெரியரைத் துணைக்கோடல்
17. பொருள் செயல்வகை
18. வினைத்திட்டம்
19. இனியவை கூறல்

1. அன்புடைமை

1. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்.
பொருள்: அன்பை அடைத்து வைக்க தாழ்ப்பாள் இல்லை அன்புக்குரியவரின் துன்பத்தைப் பார்த்ததுமே நம் அன்பு, கண்ணீராக வெளிப்பட்டு நிற்கும்.
2. அன்பில்லார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு
பொருள்: அன்பில்லாதவர் எல்லாப் பொருளும் தமக்கு மட்டும் உரியது என்று எண்ணுவர் அன்பு எடையவரோ தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய அனைத்தும் பிறருக்கென எண்ணிடுவர்.
3. அன்போடு இயைந்த வழக்குஎன்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு
பொருள்: உடம்போடு உயிர் இணைந்து இருப்பதைப் போல, வாழ்க்கை நெறியோடு அன்பு இணைந்து இருக்கிறது.

4. அன்புநும் ஆர்வம் உடைமை அதுநும்
நண்புஎன்னும் நாடாச் சிறப்பு
பொருள்: அன்பு விருப்பத்தைத் தரும். விருப்பம் அனைவரிடமும் நட்புக்கொள்ளும் பொருள்சிறப்பைத் தரும்.
5. அன்புற்று அமர்ந்த வழக்குஎன்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு
பொருள்: அன்போடு பொருந்திய வாழ்க்கை நெறியைக் கடைப்பிடித்தவர் உலகத்தில் மகிழ்ச்சி உடையவர் ஆவர்.
6. அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அ.தே துணை
பொருள்: அன்பு அறத்தை மட்டும் சார்ந்த என்று கூறுவோர் அறியாதவர் வீரத்திற்கும் அன்புதான் துணை
7. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம்
பொருள்: எலும்பில்லாத உயிர்களை வெயில் வருத்தி அழிப்பதுபோல, அன்பில்லாத உயிர்களை அறம் வருத்தி அழிக்கும்.
8. அன்பகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை
வன்பாற்கண்
வற்றல் மரம்தளிர்ந்த தற்று
பொருள்: பாலை நிலத்தில் உள்ள வாடிப்போ மரம் தளிர்க்காது. அதுபோல, நெஞ்சில் அன்பு இல்லாத மனிதர் வாழ்க்கை தளிர்க்காது.
9. புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறப்பு அன்பி லார்க்கு

பொருள்: நெஞ்சில் அன்பு
இல்லாதவர்க்கு, கைகால் போன்ற உடல்
உறுப்புகளால் என்ன பயன்?

10. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை
அ. திலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு

பொருள்: அன்பு செய்வது தான்
உடம்பில் உயிர் இருப்பதற்கு
அடையாளம். அன்பில்லாதவர் உடம்பு
வெறும் தோலால் மூடப்பட்ட எலும்பு
தான். அங்கு உயிர் இல்லை.

2. பண்புடைமை

1. எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப
யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு

பொருள்: யாரிடத்தும் எளிமையாகப்
பழகினால் பண்புடைமை என்னும்
நன்னெறியை அடைதல் எளிது.

2. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல்
இவ்விரண்டும்

பண்புடைமை என்னும் வழக்கு

பொருள்: அன்புடையவராகத்
திகழ்தல், உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு ஆகிய
இவ்விரண்டும் பண்பாளரின் இயல்பு.

3. உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால்

வெறுத்தக்க

பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு

பொருள்: உடம்பால் ஒத்திருத்தல்
மக்களோடு ஒப்புமை அன்று,
பொருந்தத்தக்க பண்பால் ஒத்திருத்தலே
மக்களாகக் கொள்ளத்தக்க
ஒப்புமையாகும்.

4. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு ராட்டும் உலகு.

பொருள்: நேர்மையையும்
அறத்தையும் கொண்டு பிறருக்கு
உதவுதல் வேண்டும். அத்தகைய
பண்பாளரையே உலகம் போற்றும்.

5. நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி
பகையுள்ளும்

பண்புள பாடறிவார் மாட்டு

பொருள்: விளையாட்டாக ஒருவரை
இகழ்ந்து பேசுதலும் துன்பத்தைத் தரும்.
பிறருடைய இயல்பை அறிந்து
நடப்பவரிடத்தில் பகைமையிருப்பினும்
நல்ல பண்புகள் இருக்கும்.

6. பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம்
அதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்

பொருள்: உலகம்
பண்புடையவர்களாலே நிலைபெற்று
இருக்கிறது. இல்லையெனில், இவ்வுலகம்
மண்ணோடு மண்ணாகி அழிந்துவிடும்.

7. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும்
மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்

பொருள்: அரம்போன்ற கூர்மையான
அறிவுடையவராக இருப்பினும்,
மக்களுக்குரிய பண்பு இல்லாதவர்
ஓரறிவுடைய மரமாகவே கருதப்படுவார்.

8. நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை

பொருள்: நட்புக்கொள்ள
இயலாதவராய்த் தீங்கு
செய்பவரிடத்திலும் பண்புடையவராய்ப்
பழக இயலாதது அழிவான செயலாகும்.

9. நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்

பொருள்: பிறரோடு பழகிப் பேசிச் சிரித்து மகிழ இயலாதவருக்கு மிகப்பெரிய இவ்வுலகம் பகலும் இருளாகவே தோன்றும்.

10. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று
பொருள்: பண்பில்லாதவன் பெற்ற பெருஞ்செல்வமானது, பாத்திரத்தின் தன்மையால் நல்ல பால் திரிவது போன்றது.

3. கல்வி

1. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக
பொருள்: நூல்களைக் குற்றமறக் கற்றல் வேண்டும். கற்றபடி நடத்தல் வேண்டும்.
2. எண்என்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு
பொருள்: எண்ணும் எழுத்தும் ஆகிய இவ்விரண்டும் மனிதர்களுக்கு இரு கண்கள் எனக் கூறுவர்.
3. கண்உடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்உடையார் கல்லா தவர்
பொருள்: கல்வி கற்றவர் கண் உடையவர் கல்லாதவர் முகத்தில் இரண்டு புண்ணுடையவர் ஆவர்.
4. உவப்பத் தலைக்கடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்
பொருள்: அறிவில் சிறந்த புலவர்களுடன் பேசிப் பழகும்போது மகிழ்ச்சியாக இருப்பதும், அவர்களை விட்டுப்பிரியும்போது, 'இனி இவரை

எப்பொழுது காண்போம்' என எண்ணிப் பிரிவதும் புலவரின் இயல்பாகும்.

5. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்
பொருள்: செல்வம் உடையவர்மன் ஏழை கவலைப்பட்டு இரந்து நிற்பதுபோலக் கற்றவர்முன் பணிந்து கற்பவரே உயர்ந்தவர் பணிந்து கல்லாதவர் தாழ்ந்தவர்.
6. தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு
பொருள்: மணற்பாங்கான இடத்தில் தோண்டத்தோண்ட நீர் சுரக்கும். அதுபோல மக்கள் நூல்களைக் கற்கக்கற்க அவர்தம் அறிவு வளரும்.
7. யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு
பொருள்: கற்றவனுக்கு எந்த நாடும் தன் நாடாகும் எந்த ஊரும் தன் ஊராகும். இதனை அறிந்தும் சிலர் சாகும்வரை கற்காமல் இருப்பது ஏன்?
8. ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து
பொருள்: ஒரு பிறப்பில், தான் கற்றுக்கொள்ளும் நல்லறிவு, இனி எழும் பிறவிகளுக்கும் பாதுகாப்பைத் தரும்.
9. தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு காமுறுவ் கற்றறிந் தார்
பொருள்: தாங்கள் இன்பம் அடையும் கல்வியால் உலகம் இன்பம் அடைவதனைக் கண்டு, கற்றவர் மேன்மேலும் கற்ற விரும்புவர்.

10. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை

பொருள்: ஒருவனுக்கு அழியாத சிறந்த செல்வம் கல்வியாகும். கல்வி தவிர, மற்றச் செல்வங்கள் எல்லாம் செல்வங்கள் ஆகமாட்டா.

4. கேள்வி

1. செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம்,
அச்செல்வம்

செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.

பொருள்: செல்வங்களுள் சிறந்தது சிறந்து கேள்விச் செல்வம். அதுவே செல்வங்கள் அனைத்திலும் முதன்மையானது.

2. செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து, சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.

பொருள்: செவிக்குணவாகிய நல்லறிவு கிடைக்காத பொழுதில் வயிற்றுக்கும் சிறிதளவு உணவு அளிக்கப்படும்.

3. செவியுணவின் கேள்வி உடையார்
அவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து

பொருள்: செவி உணவாகிய கேள்வியினை உடையவர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலும், அவர், அவி உணவைக் கொண்டு தேவர்களுக்கு ஒப்பாவர்.

4. கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க,
அ.தொருவற்(கு)

ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை

பொருள்: ஒருவன் கற்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தாலும் கற்றாரிடம் சென்று கேட்டறிய வேண்டும். வாழ்க்கையில் தளர்ச்சியுறும்போது அக்கேள்வியறிவானது, அவனுக்கு

ஊன்றுகோல் போலத் துணையாக நிற்கும்.

5. இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல்
அற்றே

ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல்

பொருள்: வழுக்குகின்ற நிலத்தில் ஊன்றுகோல் உதவுவதுபோல, நல்லொழுக்கம் மிக்க பெரியோரின் வாய்ச்சொற்கள் வாழ்க்கைக்கு என்றும் உதவும்.

6. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க,
அனைத்தாலும்
ஆன்ற பெருமை தரும்

பொருள்: எவரும் அறிஞரின் நல்லுரைகளைக் கேட்டல் வேண்டும். அந்நல்லுரை எவ்வளவு சிறிதே ஆயினும் அதனைக் கேட்ட அளவிற்கு நிறைந்த பெருமையை அது தேடித் தரும்.

7. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார்
இழைத்
துணர்ந்

தீண்டிய கேள்வி யவர்

பொருள்: நுட்பமாக ஆய்ந்தறிந்த கேள்வி அறிவுடையோர், சொல்பவரின் கருத்தைத் தவறாக உணர்ந்திருந்தாலும், ஒருபொழுதும் தீயசொற்களைக் கூறமாட்டார்.

8. கேட்பினும் கேளாத் தகையவே
கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி

பொருள்: கேள்வியால் துளைக்கப்படாத செவிகளுக்குக் கேட்கும் தன்மை இருப்பினும் கேளாத செவிகளாகவே கருதப்படும்.

9. நுணங்கிய கேள்வியை ரல்லார்
வணங்கிய
வாயின் ராதல் அரிது
பொருள்: நுட்பமாகிய கேள்வியறிவு
இல்லாதவர் பணிவான சொற்களைப்
பேசுவதில்லை.

10. செவியின் சுவையுணரா வாயுணர்வின்
மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்
பொருள்: கேள்வியின் வாயிலாகச்
செவிச்சுவை உணராது. உணவின்
வாயிலாக வாய்ச்சுவை மட்டுமே
உணரும் மக்கள் இறந்தாலும் என்ன?
வாழ்ந்தாலும் என்ன?

5. அறிவுடைமை

1. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி
செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்
பொருள்: அறிவு அழிவு வராமல்
காக்கும் கருவியாகும், அன்றியும்
பகைகொண்டு எதிர்ப்பவர்க்கும் அழிக்க
முடியாத உள்ளரணும் ஆகும்.

2. சென்ற இடத்தால் செல்விடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு
பொருள்: மனத்தை சென்ற இடத்தில்
செல்லவிடாமல், தீமையானதிலிருந்து
நீக்கிக் காத்து நன்மையானதில்
செல்லவிடுவதே அறிவாகும்.

3. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்
அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
பொருள்: எப்பொருளை யார் யார்
இடம் கேட்டாலும் (கேட்டவாறே
கொள்ளாமல்) அப்பொருளின் மெய்யானப்
பொருளைக் காண்பதே அறிவாகும்.

4. எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித்

தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு
பொருள்: தான் சொல்லுவன எளிய
பொருளையுடையனவாகப் பதியுமாறு
சொல்லி, தான் பிறரிடம் கேட்பவற்றின்
நுட்பமானப் பொருளையும் ஆராய்ந்து
காண்பதே அறிவாகும்.

5. உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்ல தறிவு.

பொருள்: உலகத்து உயர்ந்தவரை
நட்பாக்கி கொள்வது சிறந்த அறிவு,
முன்னே மகிழ்ந்து விரிதலும் பின்னே
வருந்திக் குவிதலும் இல்லாத அறிவு.

6. எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வ துறைவ தறிவு.

பொருள்: உலகம் எவ்வாறு
நடைபெறுகின்றதோ, உலகத்தோடு
பொருந்திய வகையில் தானும் அவ்வாறு
நடப்பதே அறிவாகும்.

7. அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்
அ.தறி கல்லா தவர்.

பொருள்: அறிவுடையோர்
எதிர்காலத்தில் நிகழப்போவதை முன்னே
எண்ணி அறியவல்லார், அறிவில்லாதவர்
அதனை அறிய முடியாதவர்.

8. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை
அஞ்சுவது

அஞ்சல் அறிவார் தொழில்
பொருள்: அஞ்சத்தக்கதைக் கண்டு
அஞ்சாதிருப்பது அறியாமையாகும்.
அஞ்சத் தக்கதைத் கண்டு அஞ்சுவதே
அறிவுடையவரின் தொழிலாகும்.

9. எதிராக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை

அதிர வருவதோர் நோய்

பொருள்: வரப்போவதை முன்னே
அறிந்து காத்துக் கொள்ளவல்ல
அறிவுடையவர்க்கு, அவர் நடுங்கும்
படியாக வரக்கூடிய துன்பம் ஒன்றும்
இல்லை.

10. அறிவுடையார் எல்லா முடையார்
அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.

பொருள்: அறிவுடையவர்
(வேறொன்றும் இல்லா திருப்பினும்)
எல்லாம் உடையவரே ஆவர்.
அறிவிலாதவர் வேறு என்ன
உடையவராக இருப்பினும் ஒன்றும்
இல்லாதவரே ஆவர்.

6. அடக்கமுடைமை

1. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்
அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்

பொருள்: அடக்கம் ஒருவனை
உயர்த்தித் தேவருள் சேர்க்கும் அடக்கம்
இல்லாதிருத்தல் பொல்லாத இருள்
போன்ற தீய வாழ்க்கையில் செலுத்தி
விடும்.

2. காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினுஉங் கில்லை உயிர்க்கு
பொருள்: அடக்கத்தை உறுதிப்
பொருளாகக் கொண்டு போற்றிக் காக்க
வேண்டும். அந்த அடக்கத்தை விட
மேம்பட்ட ஆக்கம் உயிர்க்கு இல்லை.

3. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும்
அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்
பொருள்: அறிய வேண்டியவற்றை
அறிந்து நல்வழியில் அடங்கி
ஒழுகப்பெற்றால், அந்த அடக்கம்

நல்லோரால் அறியப்பட்டு மேன்மை
பயக்கும்.

4. நிலையின் திரியாது அடங்கியான்
தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது
பொருள்: தன் நிலையிலிருந்து
மாறுபடாமல் அடங்கி ஒழுகுவோனுடைய
உயர்வு, மலையின் உயர்வை விட
மிகவும் பெரிதாகும்.

5. எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல்
அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.
பொருள்: பணிவுடையவராக ஒழுகுதல்
பொதுவாக எல்லார்க்கும் நல்லதாகும்.
அவர்களுள் சிறப்பாகச் செல்வர்க்கே
மற்றொரு செல்வம் போன்றதாகும்.

6. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல்
ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.
பொருள்: ஒரு பிறப்பில், ஆமைபோல்
ஐம்பொறிகளையும் அடக்கியாள
வல்லவனானால், அது அவனுக்குப் பல
பிறப்பிலும் காப்பாகும் சிறப்பு உடையது.

7. யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்முக்குப் பட்டு.
பொருள்: காக்க வேண்டியவற்றுள்
எவற்றைக் காக்க விட்டாலும்
நாவையாவது காக்க வேண்டும். காக்கத்
தவறினால் சொற்குற்றத்தில் அகப்பட்டுத்
துன்புறுவர்.

8. ஒன்றானுந் தீச்சொல் பொருட்பயன்
உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும்.
பொருள்: தீய சொற்களின்
பொருளால் விளையும் தீமை

ஒன்றாயினும் ஒருவனிடம் உண்டானால், அதனால் மற்ற அறங்காளாலும் நன்மை விளையாமல் போகும்.

9. தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாரும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

பொருள்: தீயினால் சுட்ட புண் புறத்தே வடு இருந்தாலும் உள்ளே ஆறிவிடும். ஆனால் நாவினால் தீய சொல் கூறிச் சுடும் வடு என்றும் ஆறாது.

10. கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான்
செவ்வி

அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.

பொருள்: சினம் தோன்றாமல் காத்து, கல்வி கற்று, அடக்கமுடையவனாக இருக்க வல்லவனுடைய செவ்வியை, அவனுடைய வழியில் சென்று அறம் பார்த்திருக்கும்.

7. ஒழுக்கமுடைமை

1. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

பொருள்: ஒருவர்கு அனைத்துச் சிறப்புகளையும் தருவது ஒழுக்கமே, ஆதலால் அவ்வொழுக்கத்தை உயிரினும் மேலானதாகக் கருதிக் காத்தல் வேண்டும்.

2. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்
தெரிந்தோம்பிக்
தேரினும் அ.தே துணை

பொருள்: எம்முறையில் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் ஒழுக்கமே நல்ல துணை ஆகும். ஒழுக்கத்தைக் காப்பது கடினமானாலும் எப்பாடுபட்டாவது, அதனை விரும்பிக் காத்தல் வேண்டும்.

3. ஒழுக்க முடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

பொருள்: ஒழுக்கம் உள்ளவரே உயர்குடியினர். அவ்வொழுக்கம் இல்லாதவர் இழிகுடியினர்.

4. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்
பார்ப்பான்

பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

பொருள்: ஒருவன், தான் கற்ற கல்வியை மறந்தாலும் அதனை மீண்டும் கற்றுக்கொள்ள இயலும். ஆனால், ஒழுக்கம் குறைந்தால், அவனுடைய குடிப்பிறப்பின் சிறப்பு அழிந்து போகும்.

5. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்
நில்லை

ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு

பொருள்: பொறாமை உடையவனிடம் செல்வம் நிலைக்காது. அதுபோல ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடம் உயர்வு இருக்காது.

6. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்
இழுக்கத்தின்

ஏதம் படுபாக் கறிந்து

பொருள்: ஒழுக்கம் தவறுதலால் ஏற்படும் குற்றங்களை நன்குணர்ந்து மனவலிமை மிக்கோர், அவ்வொழுக்க நெறியிலிருந்து சிறிதும் விலகமாட்டார்.

7. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை,
இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி

பொருள்: ஒழுக்கமுடையோர் மேன்மை அடைவர். ஒழுக்கம் இல்லாதவர் அடையக் கூடாத பழியை அடைவர்.

8. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்,
தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.

பொருள்: நல்லொழுக்கம் என்பது நன்மை என்னும் விளைவைப் பெறுவதற்கான விதையாகும். தீயொழுக்கம் எப்பொழுதும் துன்பத்தையே விளைவாகத் தரும்.

9. ஒழுக்கம் உடையவர்க் கொல்லவே தீய வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல.
பொருள்: நல்லொழுக்கம் உடையோரால் தவறியும் தம் வாயால் தீமைதரும் சொற்களைச் சொல்ல இயலாது.
10. உலகத்தோ டொட்டா ஒழுகல், பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.
பொருள்: உயர்ந்தாரோடு பொருந்த வாழும் கல்வியைக் கல்லாதவர், எவ்வளவுதான் கற்றிருந்தாலும் அறிவில்லாதவரே ஆவார்.

8. பொறையுடைமை

1. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை
பொருள்: நிலமானது, தன்னைத் தோண்டுவரையும் தாங்குவது போல, நம்மை இழிவுகடுத்துவோரை நாம் பொறுத்துக்கொள்வதே சிறந்த பண்பு.
2. பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று
பொருள்: பிறர் செய்யும் துன்பத்தை ஒருவர் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் சிறந்தது, அத்துன்பத்தை மறந்துவிடுதல் அதனைவிடச் சிறந்தது.
3. இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை

பொருள்: விருந்தினரை வரவேற்க இயலாது தவிர்க்கும் நிலை, வறுமையுள் கொடிய வறுமையாகும். அதுபோல, அறிவற்றார் செய்யும் தீங்குகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் வலிமையுள் சிறந்த வலிமையாகும்.

4. நிறையுடைமை நீங்காமை
வேண்டின், பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும்.
பொருள்: நற்குணங்கள் நம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்க வேண்டுமானால், பொறுமையை நாம் போற்றிக் காத்தல் வேண்டும்.
5. ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே, வைப்பர் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து
பொருள்: பிறர் செய்யும் தீங்கினைப் பொறுத்தக் கொள்ளாமல் தண்டிப்பவரைச் சான்றோர் ஒரு பொருட்டாக மதிக்க மாட்டார். ஆனால் அத்தீங்கினைப் பொறுத்துக் கொள்பவரைப் பொன்போல் மதித்து மனத்துள் வைத்துப்போற்றுவர்.
6. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றும் துணையும் புகழ்
பொருள்: பிறர் செய்யும் தீமையைப் பொறுத்துக் கொள்ளாது தண்டித்தவர்க்கு ஒருநாள் மட்டுமே இன்பம் கிட்டும் அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டவரின் புகழ், உலகம் உள்ளவரைக்கும் நிலைத்து நிற்கும்.
7. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்(து)
அறனல்ல செய்யாமை நன்று
பொருள்: செய்யத்தகாத துன்பச் செயல்களைப் பிறர் தனக்குச் செய்தாலும், தான் அத்துன்கத்திற்கு

வருந்தி, அறத்திற்கு மாறான
செயல்களை அவருக்குச்
செய்யாதிருத்தல் நல்லது.

8. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத்
தாமதம்

தகுதியான் வென்று விடல்

பொருள்: செருக்கினால் தீமை
செய்தாரையும் தத்தம் பொறுமையினால்
அவரை வெற்றி கொள்ளல் வேண்டும்.

9. துறந்தாரின் தூய்மை உடையர்
இறந்தார்வாய்

இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்

பொருள்: வரம்பு கடந்து பேசுவோரின்
தீய சொற்களையும் பொறுத்துக்
கொள்பவரே பற்றற்ற துறவியரின்
மேலானவர்.

10. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர்
பிறர்சொல்லும்

இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்

பொருள்: உண்ணாநோன்பு இருக்கும்
பெரியவர்களை விடத் தம்மை
இகழ்வோரின் தீயசொற்களைப்
பொறுத்துக் கொள்பவரே மேலானவர்
ஆவார்.

9. நட்பு

1. செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்

வினைக்கரிய யாவுள காப்பு

பொருள்: நட்பைப் போலச்
செய்துகொள்வதற்கு அரிய உறவுகள்
எவையும் இல்லை. அந்த நட்பைப்
போலச் செய்கின்ற செயலுக்குச் சிறந்த
பாதுகாப்பு வேறு எவையும் இல்லை.

2. நிறைநீர் நீர்வர் கேண்மை பிறைமதிப்

பின்நீர் பேதையார் நட்பு

பொருள்: அறிவுடையவர்களின் நட்பு
வளர்பிறை போல நாளும் வளரும்
அறிவிலார் நட்பு தேய்பிறை போல
நாளும் தேயும்.

3. நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும்
பயில்தொறும்

பண்புடை யாளர் தொடர்பு

பொருள்: நல்ல நூல்களின் பொருள்
கற்கக்கற்க இன்பந்தரும். அதுபோல,
பண்புடையாரின் நட்பானது பழகப்பழக
இன்பம் தரும்.

4. நகுதல் பொருட்டன்று நட்டல்
மிகுதிக்கண்

மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு

பொருள்: நட்பு என்பது, சிரித்துப்
பேசி மகிழ்வதற்கு மட்டுமன்று
நண்பரிடத்துத் தவறு காணும்போது,
அவரைக் கடிந்துரைத்துத் திருத்தி
நல்வழிப்படுத்துதலும் ஆகும்.

5. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா
உணர்ச்சிதான்

நட்பாங் கிழமை தரும்.

பொருள்: இருவர் சேர்ந்திருந்தலும்
நெருங்கிப் பழகுதலும் நட்பாகாது.
இருவர்தம் ஒத்த மனவுணர்வே
நட்புரிமையைக் கொடுக்கும்.

6. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து

ஆகநக நட்பது நட்பு

பொருள்: முகம் மட்டும் மலரும்படி
நட்புக்கொள்வது நட்பாகாது உள்ளம்
மகிழும்படி அன்பாக நட்புக்கொள்வதே
நல்ல நட்பு.

7. ஆழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து

அழிவின்கண்

அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு

பொருள்: அழிவைத்தரும்
துன்பங்களிலிருந்து நண்பனை விலக்கி,
அவனை நல்வழியில் செலுத்துதல்
வேண்டும். அவனுக்கு அழிவுநேரும்போது
உடனிருந்து தானும் அதில் பங்கேற்று,
அழிவிலிருந்து மீட்டல் வேண்டும்.

8. உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு
பொருள்: உடுத்திய ஆடை
நழுவும்போது தன்னையறியாமல்
கையானது, தானே சென்று காக்கும்
அதுபோல, நண்பன் துன்புறும்போது
விரைந்து சென்று அவனை
அத்துன்பத்திலிருந்து காப்பதே நட்பு.

9. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின்
கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை
பொருள்: நட்பிற்குச் சிறந்த நிலை
எதுவென்றால், எப்போதும் வேறுபடுதல்
இல்லாமல், இயலும்போது எல்லாம்
உதவி செய்து தாங்குதல்.

10. இணையர் இவர்எமக்கு இன்னமயாம்
என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு
பொருள்: இவர் எமக்கு இத்தகைய
அன்பினர் யாம் இவர்க்கு இத்தனைச்
சிறப்புடையவர் எனப் புகழ்ந்து கூறினும்
அது கீழான நட்பாகும்.

10. வாய்மை

1. வாய்மை எனப்படுவ(து) யாதெனின்
யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொல்லல்
பொருள்: வாய்மை எனப்
போற்றப்படும் பண்பு எது வெனில், அது
மற்றவர்க்கு எவ்வகையிலும் தீங்கு தராத
சொற்களைப் பேசுதல்

2. பொய்மையும் வாய்மை இடத்த
புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்
பொருள்: பிறர்க்குக் குற்றமற்ற
நன்மையைத் தருமாயின் பொய்யும்
உண்மையாகக் கருதப்படும்.

3. தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க
பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.
பொருள்: தன் நெஞ்சம் அறிந்து
பொய் கூறக்கூடாது. கூறின், தன்
நெஞ்சமே தன்னை வருத்தும்.

4. உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின்
உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ளன்
பொருள்: ஒருவன் தன் உள்ளம்
அறிய பொய்யில்லாமல் நடப்பானானால்,
அத்தகையவன் உலகத்தார்
உள்ளங்களில் எல்லாம் இருப்பவன்
ஆவான்.

5. மனத்தொடு வாய்மை மொழியின்
தவத்தொடு
தானம்செய் வாரின் தலை.
பொருள்: மனத்தொடு பொருந்திய
வாய்மை பேசுபவன், தானம் தவம்
செய்கிறவர்களைக் காட்டிலும்
உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படுவான்.

6. பொய்யாமை அன்ன புகழ்இல்லை
எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.
பொருள்: பொய் பேசாமை
ஒருவனுக்கு எல்லாப் புகழையும் தரும்
அ.து அவன் வருந்தாமலேயே
அவனுக்கு எல்லா நலன்களையும் தரும்.

7. பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின்
அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று

பொருள்: பொய் சொல்லாமை
என்னும் அறத்தை இடைவிடாமல்
கடைப்பிடித்தால், வேறு எந்த
அறங்களையும் செய்ய வேண்டியது
இல்லை.

8. புறந்தூய்மை நீரான் அமையும்
அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப் படும்

பொருள்: உடல் தூய்மை நீரால்
உண்டாகும் உள்ளத்தூய்மை
வாய்மையால் வெளிப்படும்.

9. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல
சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு

பொருள்: சான்றோர்க்குப் புறஇருளை
நீக்கும் விளக்குகளைவிட, அகத்தின்
இருளை நீக்கும் பொய் பேசாமையே
உண்மையான விளக்கமாகும்.

10. யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை
எனைத்தெ
அன்றும்

வாய்மையின் நல்ல பிற
பொருள்: யாம் உண்மையாகக்
கண்ட பொருள்களுள், எவ்வகையிலும்
உண்மையைவிடச் சிறந்தவையாகச்
சொல்லத்தக்கவை வேறில்லை.

11. காலமறிதல்

1. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை,
இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

பொருள்: பகற்பொழுதில் தன்னிலும்
வலிய கோட்டானைக் காக்கை

வென்றுவிடும். அதுபோலப் பகையை
வெல்லக் கருதும் வேந்தர், ஏற்ற காலம்
அறிந்து செயற்படுதல் வேண்டும்.

2. பருவத்தோ டொட்ட ஒழுகல்
திருவினைத்
தீரமை யார்க்குங் கயிறு.

பொருள்: காலத்திற்குப் பொருந்திய
செயலை மேற்கொள்வதே செல்வத்தை
நீங்காமல் நிற்குமாறு கட்டும் கயிறாகும்.

3. அருவினை என்ப உளவோ, கருவியாற்
காலம் அறிந்து செயின்.

பொருள்: தகுந்த கருவிகளோடு ஏற்ற
காலமறிந்து செயல்பட்டால், செய்தற்கரிய
செயல்கள் எவையுமில்லை.

4. ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும், காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்

பொருள்: காலமறிந்து இடத்தோடு
பொருந்தச் செயல்பட்டால்,
உலகத்தையே அடைய விரும்பினும்
கைகூடும்.

5. காலம் கருதி இருப்பர், கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்.

பொருள்: உலகம் முழுவதையும்
ஆளக் கருதுபவர். அதற்குரிய காலத்தை
எதிர்பார்த்துக் கலங்காமல் காத்திருப்பர்.

6. ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து

பொருள்: ஊக்கம் உடையவன்
காலத்தை எதிர்பாத்து
அடங்கியிருப்பதானது. ஆட்டுக்காடா
பகையைத் தாக்குவதற்குப் பின்வாங்கும்
தன்மையைப் போன்றது.

7. பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார்
காலம்பார்த்

துள்வோர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.

பொருள்: அறிவுடையார், பகைவர் தீங்கு செய்த உடனே சினத்தை வெளிப்படுத்தமாட்டார். அவரை வெல்லுவதற்கான காலம்வரை, அச்சினத்தை மனத்தினுள் மறைத்து வைத்திருப்பர்.

8. செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை

பொருள்: பகைவரைக் காணும்போது பணிவாக இருத்தல் வேண்டும். அப்பகைவர்க்கு முடிவுக்காலம் வரும்போது, அவர்தம் நிலைமை தலைகீழாய் மாறிவிடும்.

9. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கால்,
அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

பொருள்: கிடைத்தற்கு அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்த பொழுத, அவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அப்பொழுதே செய்தற்கரிய செயல்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

10. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து

பொருள்: வாய்ப்பற்ற காலத்தில் கொக்கைப்போல் அமைதியாகக் காத்திருத்தல் வேண்டும். உரிய காலம் வாய்த்ததும் கொக்கைப் போல் விரைந்து செயலைச் செய்து முடித்தல் வேண்டும்.

12. வலியறிதல்

1. வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான்
வலியும்

துணைவலியம் தூக்கிச் செயல்.

பொருள்: செயலின் வலிமையும் தன் வலிமையும் பனைவனுடைய வலிமையும், இருவருக்கும் துணையானவரின்

வலிமையும் ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

2. ஒல்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.

பொருள்: தனக்குப் பொருந்தும் செயலையும் அதற்காக அறிய வேண்டியதையும் அறிந்து அதனிடம் நிலைத்து முயல்கின்றவர்க்கு முடியாதது ஒன்றும் இல்லை.

3. உடைத்தம் வயறியார் ஊக்கத்தின்
ஊக்கி

இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

பொருள்: தன்னுடைய வலிமை இவ்வளவு என அறியாமல் ஊக்கத்தால் முனைந்து தொடங்கி இடையில் அதை முடிக்க வகையில்லாமல் அழிந்தவர் பலர்.

4. அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான்
தன்னை

வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

பொருள்: மற்றவர்களோடு ஒத்து நடக்காமல் தன் வலிமையின் அளவையும் அறியாமல், தன்னை வியந்து மதித்துக் கொண்டிருப்பவன் விரைவில் கெடுவான்.

5. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்

பொருள்: மயிலிறகு ஏற்றிய வண்டியே ஆனாலும் அந்த பண்டமும் (அளவோடு ஏற்றாமல்) அளவு கடந்து மிகுதியாக ஏற்றினால் அச்சு முறியும்.

6. நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அ. திறந்
தூக்கின்

உயிர்க்கிறுதி ஆகி விடும்.

பொருள்: ஒரு மரத்தின் நுனிக்கொம்பில் ஏறியவர், அதையும் கடந்து மேலே ஏற முனைந்தால், அவருடைய உயிர்க்கு முடிவாக நேர்ந்து விடும்.

7. ஆற்றின் அறவறிந்து ஈக அதுபொருள் போற்றி வழங்கு நெறி.

பொருள்: தக்க வழியில் பிறர்க்கு கொடுக்கும் அளவு அறிந்து வாழாதவனுடைய வாழ்க்கை (பல வளமும்) இருப்பது போல் தோன்றி இல்லாமல் மறைந்து விடும்.

8. ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை போகாறு அகலாக் கடை.

பொருள்: பொருள் வரும் வழி (வருவாய்) சிறிதாக இருந்தாலும், போகும் வழி (செலவு) விரிவுபட்டால் அதனால் தீங்கு இல்லை.

9. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

பொருள்: பொருளின் அளவு அறிந்து வாழாதவனுடைய வாழ்க்கை (பல வளமும்) இருப்பது போல் தோன்றி இல்லாமல் மறைந்து கெட்டு விடும்.

10. உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை வளவரை வல்லைக் கெடும்.

பொருள்: தனக்கு பொருள் உள்ள அளவை ஆராயாமல் மேற்கொள்ளும் ஒப்புரவினால், ஒருவனுடைய செல்வத்தின் அளவு விரைவில் கெடும்.

13. ஒப்புரவறிதல்

1. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு என்ஆற்றாங் கொல்லோ உலகு.

பொருள்: இந்த உலகத்தார் மழைக்கு என்ன கைமாறு செய்கின்றனர். மழை போன்றவர் செய்யும் உதவிகளும் கைமாற வேண்டாதவை.

2. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு

பொருள்: ஒப்புரவாளன் தன்னால் இயன்ற முயற்சி செய்து சேர்த்த பொருள் எல்லாம் தக்கவர்க்கு உதவி செய்வதற்கே ஆகும்.

3. புத்தே ஞலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே ஒப்புரவின் நல்ல பிற.

பொருள்: பிறர்க்கு உதவி செய்து வாழும் ஒப்புரவைப் போல நல்லனவாகிய வேறு அறப்பகுதிகளைத் தேவருலகத்திலும் இவ்வுலகத்திலும் பெறுதல் இயலாது.

4. ஒத்த தறவோன் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

பொருள்: ஒப்புரவை அறிந்து போற்றிப் பிறர்க்கு உதவியாக வாழ்கின்றவன் உயிர்வாழ்கின்றவன் ஆவான், மற்றவன் செத்தவருள் சேர்த்துக் கருதப்படுவான்.

5. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம் பேரறி வாளன் திரு.

பொருள்: ஒப்புரவினால் ஒலகம் வாழுமாறு விரும்பும் பேரறிவாளியின் செல்வம், ஊரார் நீருண்ணும் குளம் நீரால் நிறைந்தாற் போன்றது.

6. பயன்மரம் உள்ர்ப் பழுத்தாற்றல் செல்வம் நயனுடை யான்கண் படின்.

பொருள்: ஒப்புரவாகிய நற்பண்பு உடையவனிடம் செல்வம் சேர்ந்தால் அஃது ஊரின் நடுவே உள்ள பயன் மிகுந்த மரம் பழங்கள் பழுத்தாற் போன்றது.

7. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம் பெருந்தகை யான்கண் படிந்.

பொருள்: ஒப்புரவாகிய பெருந்தகைமை உடையவனிடத்து செல்வம் சேர்ந்தால் அஃது எல்லா உறுப்புகளுக்கும் மருந்தாகிப் பயன்படத் தவறாத மரம் போன்றது.

8. இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் கடனறி காட்சி யவர்

பொருள்: ஒப்புரவு அறிந்து ஒழுதலாகியத் தன் கடமை அறிந்த அறிவை உடையவர், செல்வ வளம் இல்லாத காலத்திலும் ஒப்புரவுக்குத் தளர மாட்டார்.

9. நயனுடையான் னல்கூர்ந்தா னாதல் செய்யுநீர்

செய்யாது அமைகலா வாறு

பொருள்: ஒப்புரவாகிய நற்பண்பு உடையவன் வருமை உடையவனாதல், செய்யத்தக்க உதவிகளைச் செய்யாமல் வருந்துகின்ற தன்மையாகும்.

10. ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன் விறறுக்கோள் தக்க துடைத்து.

பொருள்: ஒப்புரவால் கேடு வரும் என்றால் அக்கேடு ஒருவன் தன்னை விற்றாவது வாங்கிக்கொள்ளும் தகுதி உடையதாகும்.

14. செய்ந்நன்றி அறிதல்

1. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது.

பொருள்: தான் ஓர் உதவியும் முன் செய்யாதிருக்கப் பிறன் தனக்கு செய்த உதவிக்கு மண்ணுலகத்தையும் விண்ணுலகத்தையும் கைமாறாகக் கொடுத்தாலும் ஈடு ஆக முடியாது.

2. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

பொருள்: உற்ற காலத்தில் ஒருவன் செய்த உதவி சிளிதளவாக இருந்தாலும், அதன் தன்மையை அறிந்தால் உலகைவிட மிக பெரிதாகும்.

3. பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின் நன்மை கடன் பெரிது.

பொருள்: இன்ன பயன் கிடைக்கும் என்று ஆராயாமல் ஒருவன் செய்த உதவியின் அன்புடைமையை ஆராய்ந்தால் அதன் நன்மை கடலை விட பெரியதாகும்.

4. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன்தொரி வார்.

பொருள்: ஒருவன் தினையளவாகிய உதவியைச் செய்த போதிலும் அதன் பயனை ஆராய்கின்றவர், அதனையே பனையளவாகக் கொண்டு போற்றுவார்.

5. உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

பொருள்: கைமாறாகச் செய்யும் உதவி முன் செய்த உதவியின் அளவை உடையது அன்று உதவி

செய்யப்பட்டவற்றின் பண்புக்கு ஏற்ற அளவை உடையதாகும்.

6. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.
பொருள்: குற்றமற்றவரின் உறவை எப்போதும் மறக்கலாகாது. துன்பம் வந்த காலத்தில் உறுதுணையாய் உதவியவர்களின் நட்பை எப்போதும் விடலாகாது.
7. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளவர் தங்கண் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.
பொருள்: தம்முடைய துன்பத்தைப் போக்கி உதவியவரின் நட்பைப் பல்வேறு வகையான பிறவியிலும் மறவாமல் போற்றுவர் பெரியோர்.
8. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று.
பொருள்: ஒருவர் முன் செய்த நன்மையை மறப்பது அறம் அன்று, அவர் செய்த தீமையைச் செய்த அப்பொழுதே மறந்து விடுவது அறம் ஆகும்.
9. கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.
பொருள்: முன் உதவி செய்தவர் பின்பு கொன்றார் போன்ற துன்பத்தைச் செய்தாரானாலும், அவர் முன் செய்த ஒரு நன்மையை நினைத்தாலும் அந்தத் துன்பம் கெடும்.
10. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.
பொருள்: எந்த அறத்தை அழித்தவர்க்கும் தப்பிப்பிழைக்க வழி

உண்டாகும் ஒருவர் செய்த உதவியை மறந்து அழித்தவனுக்கு உய்வு இல்லை.

15. சான்றாமை

1. கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடனறிந்து சான்றாமை மேற்கொள் பவர்க்கு
பொருள்: நல்ல குணங்களால் நிறைந்து வாழும் சான்றோர்கள் நல்லவற்றையெல்லாம் தம் கடமையென மேற்கொண்டு வாழ்வர்.
2. குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம் எந்நலத் துள்ளதூ மன்று
பொருள்: நற்குணங்களால் சிறந்திருத்தலே சான்றோரின் பெருமை. அதனை விடுத்த பிற நலன் எவ்வகையிலும் பெருமை சேர்க்காது.
3. அன்புநான் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு ஐந்துசொல்(ப) ஊன்றிய தூண்.
பொருள்: அன்புடைமை, நாணம், பிறர்க்கு உதவுதல், உயிர்களிடத்து இரக்கம், உண்மை பேசுதல் ஆகிய ஐந்தும் சான்றாமையைத் தாங்கும் தூண்கள்.
4. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு.
பொருள்: தவமென்பது பிற உயிர்களைக் கொல்லாமையே, சால்பு என்பது பிறர் குறைகளைச் சொல்லாமையே.
5. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை
பொருள்: ஒரு செயலைச் செய்பவர்க்கு வலிமை தருவது

பணிவுடன் நடத்தலே. அதுவே
சான்றோர்க்குத் தம் பகைவரைப்
பகைமையிலிருந்து மாற்றி
நட்பாக்குவதற்கு ஏற்ற கருவி

6. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின்
தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்
பொருள்: தம்மைவிட ஆற்றல்
குறைந்தவிடத்து ஏற்பட்ட
தோல்வியையும் ஒப்புக்கொள்ளுதல்
வேண்டும். அப்பண்பே ஒருவரின்
சான்றாண்மையை அளந்தறிவதற்கான
உரைகல் ஆகும்.

7. இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே
செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு
பொருள்: தீங்கு இழைத்தவர்க்கும்
நன்மையே செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு
செய்யாமற் போனால் சால்பென்னும்
தகுதியால் எப்பயனும் இல்லை.

8. இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று
சால்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்
பொருள்: சால்பென்னும் மனஉறுதி
உண்டாகப் பெறுமானால் ஒருவனுக்குப்
பொருள் இல்லாததால் ஏற்படும் வறுமை
ஒரு குறையாகாது.

9. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார்
சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.
பொருள்: சான்றாண்மை என்னும்
பண்பிற்குக் கடலென்று புகழப்படுபவர்
உலகமே அழியும் ஊழிக்காலம்
வந்தாலும் தம் நிலையில் வேறுபடாமல்
இருப்பார்.

10. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின்
இருநிலத்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை
பொருள்: சான்றோர்களின்
சான்றாண்மையைக் குணத்தில் குறைவு
ஏற்படுமானால், இவ்வுலகமும் பொறுமை
என்னும் தன்பாரத்தைத் தாங்காது.

16. பெரியாரைத் துணைக்கோல்

1. அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார்
கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்
பொருள்: அறநெறியை அறிந்து
அறிவில் தெளிந்த முதிர்ச்சியுடையோர்
நட்பினை ஆராய்ந்தறிந்து ஏற்றுக்
கொள்வீராக.

2. உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை
முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்
பொருள்: தமக்கு வந்துள்ள
துன்பத்தைப் போக்கி இனி, மேலும்
துன்பம் வராதவாறு முன்னதாகவே
காக்கும் தன்மையுடையாரைப் போற்றி
நட்பாக்கி கொள்ளுதல் வேண்டும்.

3. அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே,
பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்
பொருள்: அறிவறிந்த பெரியோரைப்
போற்றி உளவாகக் கொள்ளுதலே,
ஒருவர் பெறவேண்டிய அரிய பேறுகளுள்
எல்லாம் அரிய பேறாகும்.

4. தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையுள் எல்லாம் தலை.
பொருள்: தம்மைக் காட்டிலும்
அறிவில் சிறந்த பெரியோரை

உறவினாராய் ஏற்று நடத்தலே
வலிமைகளுள்ளெல்லாம் சிறந்ததாம்.

5. சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

பொருள்: தக்க வழிகளை ஆராய்ந்து
கூறும் அறிஞர்களையே உலகம்
கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலால்,
மண்ணும் ஆராய்ந்து நட்பாக்கிக்
கொள்ளுதல் வேண்டும்.

6. தக்கார் இனத்தனாய்த் தானொழுக
வல்லானைச்

செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

பொருள்: அறிவிற சிறந்த
பெரியோரைச் சார்ந்து நடக்க
வல்லாருக்குப் பகைவர் செய்யக்கூடிய
தீங்கு யாதொன்றும் இல்லை.

7. இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

பொருள்: தீயனவற்றைக் கண்டால்
இடித்துத் திருத்தும் பெரியோரைத்
துணையாகக் கொண்டு வாழ்பவரைக்
கெடுக்கும் வலிமையுடையவர் எவருமில்.

8. இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானுங் கெடும்.

பொருள்: குற்றம் கண்ட இடத்து
இடித்துத்துத் திருத்தும் பெரியாரின்
பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்ளாத அரசன்.
தன்னைக் கெடுக்கும் பகைவர்கள்
இல்லை எனினும் தானே கெட்டழிவான்.

9. முதலிலார்க்(கு) ஊதியமில்லை,
மதலையாம்

சார்பிலாக் கில்லை நிலை

பொருள்: முதலீடு இல்லாத
வணிகர்க்கு அதனால் வரும் ஊதியம்
ஒன்றுமில்லை. அதுபோல, தமமைத்

தாங்கிக் காப்பாற்றும் பெரியோர்
துணையில்லாதவர்க்கு நிலைத்த தன்மை
இல்லை.

10. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தெடுத்த
தீமைத்தே,

நல்லார் தொடர்கை விடல்.

பொருள்: நல்லவர் ஒருவரின் நட்பைக்
கைவிடுவது பலரைப் பகைத்துக்
கொள்வதனை விடப் பன்மடங்கு தீமை
உடையதாகும்.

17. பொருள் செயல்வகை

1. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச்
செய்யும்

பொருளல்ல தில்லை பொருள்

பொருள்: ஒரு பொருட்டா
மதிக்கத்தகாதவரையும் பிறர் மதிக்குமாறு
செய்வதில் பொருளுக்கு இணையானது
வேறொன்றுமில்லை.

2. இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்
செல்வரை

எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு

பொருள்: செல்வம் அற்றவரை
எல்லாரும் இகழ்வர் செல்வரை எல்லாரும்
சிறப்பிப்பர்.

3. பொருளென்னும் பொய் விளக்கம்
இருளறுக்கும்

எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

பொருள்: செல்வம் என்னும்
அணையா விளக்கு, அதனை உடையவர்
நினைத்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று
பகைமை என்னும் இருளைப் போக்கும்.

4. அறனீனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

பொருள்: பிறருக்குத் தீங்கின்றி
நல்வழியில் ஈட்டிய பொருள்,

அறத்தினையும் கொடுக்கும்,
இன்பத்தினையும் தரும்.

5. அருளொடும் அன்பொடும் வாராப்
பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

பொருள்: அருளும் அன்பும்
பொருந்தாமல் பிற வழியில் வரும்
செல்வத்தினைப் பற்றாமல் நீக்குதல்
வேண்டும்.

6. உறுபொருளும் உல்கு பொருளுந்தன்
ஒன்னர்த்

தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்

பொருள்: அரசரிமையால் வந்த
பொருளும், மக்கள் வரியாகத் தரும்
பொருளும், பகைவரை வென்றுகொண்ட
திறைப்பொருளும் அரசனுக்குரிய
பொருள்களாகும்.

7. அருளென்னும் அன்பீன குழவி
பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு.

பொருள்: அன்பு என்னும் தாய் பெற்ற
அருள் என்னும் குழந்தை, பொருள்
என்னும் வளர்ப்புத் தாயால் பேணப்படும்.

8. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால்,

தன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை

பொருள்: தன் கைப்பொருள்கொண்டு
ஒருவன் செய்யும் செயலானது
குன்றின்மேல் இருந்துகொண்டு
யானைப்போரைக் காண்பதற்கு ஒப்பானது.

9. செய்க பொருளைச், செறுநர்
செருக்கறுக்கும்
எ.கதனிற் கூரிய தில்

பொருள்: பொருளைத் தேடிச்
சேர்த்தல் வேண்டும். அது பகைவரின்
செருக்கை அறுக்கும் உறுதியான
படைக்கலம். அதனைவிடக் கூர்மையான
கருவி வேறொன்றுமில்லை.

10. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்
கெண்பொருள்
ஏனை யிரண்டும் ஒருங்கு

பொருள்: சிறந்த பொருளை
நல்வழியில் மிகுதியாக ஈட்டியவர்க்கு,
மற்றைய அறனும் இன்பமும் ஆகிய
இரண்டும் ஒரு சேரக் கைகூடும் எளிய
பொருள்களே.

18. வினைத்திட்டம்

1. வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன்
மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.

பொருள்: ஒரு தொழின் திட்டம் என்று
சொல்லப்படுவது ஒருவனுடைய மனதின்
திட்பமே (உறுதியே) ஆகும் மற்றவை
எல்லாம் வேறானவை.

2. ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை
இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.

பொருள்: இடையூறு வருவதற்கு
முன்பே நீக்குதல், வந்த பின் தளராமை
ஆகிய இந்த இரண்டினது வழியே
வினைத்திட்டம் பற்றி ஆராய்ந்தவரின்
கொள்கையாம்.

3. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை

இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும்

பொருள்: செய்யும் செயலை முடிவில்
வெளிப்படும் படியாக செய்யும் தகுதியே
ஆண்மையாகும். இடையில் வெளிபட்டால்
நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

4. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்

பொருள்: இச் செயலை இவ்வாறு செய்து முடிக்கலாம் என்று சொல்லுதல் எவர்க்கும் எளியனவாம் சொல்லிய படி செய்து முடித்தல் அரியனவாம்.

5. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம்
வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.

பொருள்: செயல் திறனால் பெருமைபெற்று உயர்ந்தவரின் வினைத் திட்டமானது நாட்டை ஆளும் அரசனிடத்திலும் எட்டி மதிக்கப்பட்டு விளங்கும்.

6. எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்து
எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்

பொருள்: எண்ணியவர் (எண்ணியபடியே செயல் ஆற்றுவதில்) உறுதியுடையவராக இருக்கப்பெற்றால் அவர் எண்ணியவற்றை எண்ணியவாறே அடைவர்.

7. உருவுகண்டு எள்ளமை வேண்டும்

உருள்பெருந்தேர்க்
கு

அச்சாணி அன்னார் உடைத்து

பொருள்: உருளும் பெரிய தேர்க்கு அச்சில் இருந்து தாங்கும் சிறிய ஆணிப் போன்றவர்கள் உலகத்தில் உள்ளனர். அவர்களுடைய உருவின் சிறுமையைக் கண்டு இகழ்க் கூடாது.

8. கலங்காது கண்ட வினைக்கண்
துளங்காது
துாக்கங் கடிந்து செயல்.

பொருள்: மனம் தளராமல் ஆராய்ந்து துணிந்து ஏற்றத் தொழிலைச் சோர்வு கொள்ளாமல் காலந் தாழ்த்தாமல் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

9. துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை.

பொருள்: (முடிவில்) இன்பம் கொடுக்கும் தொழிலைச் செய்யும் போது துன்பம் மிக வந்த போதிலும் துணிவு மேற்கொண்டு செய்து முடிக்க வேண்டும்.

10. எனைத்திட்டம் எய்தியக் கண்ணும்
வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.

பொருள்: வேறு எத்தகைய உறுதி உடையவராக இருந்தாலும் செய்யும் தொழில் உறுதி இல்லாதவரை உலகம் விரும்பிப் போற்றாது.

19. இனியவை கூறல்

1. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப்
படினுஇலவாம்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்

பொருள்: அன்பு கலந்து வஞ்சம் அற்றவையாகிய சொற்கள், மெய்ப்பொருள் கண்டவர்களின் வாய்ச்சொற்கள் இன்சொற்களாகும்.

2. அகனமர்ந்து ஈதன் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.

பொருள்: உள்ளம் விரும்பி ஒருவருக்குக் கொடுத்து உதவுவது நல்லது முகம் மலர்ந்து ஒருவரைப் பார்த்து இனிய சொற்களைக் கூறுதல் அதைவிடவும் நல்லது.

3. முகத்தான் அமர்ந்தினிது நோக்கி
அகத்தானாம்
இன்சொ னதே அறம்

பொருள்: முகத்தால் விரும்பி இனிமையுடன் நோக்கி உள்ளம் கலந்த இன்சொற்களைக் கூறும் தன்மையில் உள்ளதே அறமாகும்.

4. துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்

இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு

பொருள்: எல்லாரிடமும் இன்பம் தரும் இனிய சொற்களைப் பேசுவோரிடம், துன்பம் தரும் வறுமை அணுகாது.

5. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு

அணியல்ல மற்றும் பிற

பொருள்: பணவுடையவனாகவும், இன்சொல் பேசுவனாகவும் விளங்குவதே ஒருவனுக்கு உண்மையான அணிகலனாகும். உடல் அழகுக்காக அணியும் பிற எல்லாம் உண்மையான அணிகலன் ஆகா.

6. அல்லவை தேசிய அறம்பெருகும் நல்லவை

நாடி இனிய சொலின்

பொருள்: பிறர்க்கு நன்மையானவற்றை நாடி இனிமை உடைய சொற்களைச் சொல்லின், பாவங்கள் தேய்ந்து குறைய, அறம் வளர்ந்து பெருகும்.

7. நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும்ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்

பொருள்: பிறர்க்கு நன்மையான பயனைத் தந்து நல்ல பண்பிலிருந்து நீங்காத சொற்கள், வழங்குவோனுக்கும் இன்பம் தந்து நன்மை பயக்கும்.

8. சிறுமையுள் நிங்கிய இன்சொல் மறுமையும்

இம்மையும் இன்பத் தரும்.

பொருள்: பிறர்க்குத் துன்பம் விளைக்கும் சிறுமையிலிருந்து நீங்கிய இனிய சொற்கள் மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் வழங்குவோனுக்கும் இன்பம் தரும்.

9. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ

வன்சொல் வழங்கு வது

பொருள்: இனிய சொற்கள் இன்பம் உண்டாக்குவதைக் கண்டபின்னும், ஒருவன் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுவது ஏனோ?

10. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று

பொருள்: இன்பம் தரும் இனிய சொற்கள் இருக்கும் போது, துன்பம் தரும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுவது, கனிகள் இருக்கும்போது காய்களை விரும்பி உண்பதைப் போன்றது.

Whatsapp

குரூபில் சேர - [கிளிக் செய்யவும்](#)

Telegram Channel

ல் சேர - [கிளிக் செய்யவும்](#)